

[Helge Sander]

men må være aktiv og medvirke til en positiv udvikling.

Hvis vi f.eks. tager det brede folkelige idrætsarbejde, så har det offentlige i de seneste år bidraget med næsten 2 mia kr. om året. Det er mange penge, men skal vi leve op til de rimelige krav og intentioner i et fritidssamfund, er det næppe tilstrækkeligt.

Jeg kan ikke lade være med at sammenholde de 2 mia sportskroner med de 37 mia kr., som det danske samfund i 1985 forventelig skal udbetale i forbindelse med arbejdsledighed, det være sig dagpenge, efterløn, jobtilbud og kontanthjælp. Når vi tænker på, hvor mange hænder og frie hjerner der daglig mangles inden for idrætten, spejderbevægelsen, omsorgsarbejdet o.lign., er det kedeligt at skulle udbetale så mange passive penge. Kunne vi blot omfordele 1 mia kr., ville meget se lysere ud for alle parter, men hvor er det lyse hoved, der kan lægge et brugbart oplæg på bordet? Jeg efterlyser også et udspil fra en eller flere af de ungdomsorganisationer, der har behovet.

Boligpolitik er af største betydning for de unge. Ungdomsboligbyggeriet må spredes, også ud til de mindre landkommuner, hvor mange unge i dag på grund af boligsituationen næsten tvinges til byerne. Venstre har allerede taget initiativ til, at der på dette område bliver tale om et øget antal ungdomsboliger i det nye år, og at der tillige bliver tale om en større spredning ud over landet. I vores boligpolitik må vi også erindre, at de unge i dag har helt andre boligvaner, end unge havde for blot 10–20 år siden.

Det er glædeligt, at miljøet i højere grad er blevet draget ind i den politiske debat her på Christiansborg. Vi kan ikke overlade kommende generationer et samfund uden tålelige fysiske rammer. Venstre er med, når der skal føres en effektiv og fornuftig miljøpolitik. Det er i hvert fald helt urimeligt, når man en gang imellem får den opfattelse, at græsrodsbevægelserne har monopol på en forbedring af miljøerne.

Et af slagordene i ungdomsåret er »deltagelse«, og det er et ord, der i 1985 bør blive til mere end et slagord. De unge skal i højere grad inddrages i beslutningsprocesserne, og derfor er det glædeligt, at flere og flere kommuner nu har fulgt indenrigsministerens opfordring til at oprette lokale ungdomsråd med reel indflydelse. Ungdomsråd uden reel

kompetence og ansvar vil kun være en narresut, som vil mindske tilliden til et demokratisk system.

Ved at efterkomme Rumæniens forslag om et internationalt ungdomsår i 1985 har FN sikkert ikke taget hensyn til, at der er kommunalvalg i Danmark, men det er alligevel – som også fru Connie Hedegaard nævnte det – en lykke for os. Det giver de politiske ungdomsorganisationer mulighed for en ekstraordinær indsats, som måske allerede kan måles til november. VU, KU og alle de andre politiske ungdomsorganisationer skal være mere end plakatoopsættere. Hvis de er seriøse og aktive nok, vil de helt sikkert kunne gøre deres indflydelse gældende. I venstre har vi altid været positive over for opstilling af unge kandidater, også på sikre pladser, men initiativet må i første række komme fra de unge selv.

Sluttelig vil jeg gerne fastslå, at midt i fremlæggelsen af alle gode intentioner her i dag i folketinget må vi ikke glemme, at de unge selvfølgelig er lige så individuelle som den voksne del af befolkningen. Jeg håber også, at 1985 bliver året, hvor det tavse flertal vil markere sig kraftigt. Der er masser af muligheder, da initiativerne og aktiviteterne er lagt ud lokalt og skal blomstre lokalt. Vi har tillid til de unge. Vi ved, at de kan, tør og vil, så lad os håbe, at det vil blomstre lifligt i hver en lille flække i 1985!

Ebba Strange (SF):

Jeg skal starte med at takke socialdemokratiet, fordi det har givet os lejlighed til at diskutere regeringens ungdomsudvalgs betænkning her i starten af ungdomsåret, og det er jo ikke få smukke ord, der har lydt fra de foregående talere. Jeg håber, der kommer handling bag ordene.

Jeg kan da sige, at vi også kan stemme for socialdemokratiets dagsorden. Den er i sig selv ikke særlig revolutionerende, men hvis der kan komme noget konstruktivt ud af arbejdet, er det måske noget værd.

Jeg vil sige lidt om nogle af de ting, man har lagt vægt på i ungdomsudvalgets sidste afsluttende betænkning, og jeg vil starte med at sige, at vi i SF helt kan tilslutte os den vægt, som ungdomsudvalget lægger på livet i folkeskolen som forudsætning for, hvordan ungdommen vil blive i stand til at tackle sine